

Een eindstage lopen in het buitenland, is dat wel zo zinvol/wenselijk? Je komt er als persoon sterker uit, je zal zeker je interculturele/internationale competenties aanscherpen maar kom je er ook als professionele bachelor echt sterker uit?

(generieke versus vakspecifieke leerresultaten)

Hoe meer studenten je uitstuurt, hoe meer studenten je moet ontvangen (principe van wederkerigheid onder partners). Hoe kan je een attractief aanbod realiseren voor inkomende studenten, wetende dat:

- stage in sociaal werk omwille van de taalbeperking niet evident is (taal = tool);
- dat een Engels aanbod gezien de Vlaamse wetgeving niet evident is;
- dat ons 'kennis'-onderwijs buitenlandse studenten afschrikt.

Structureel ingebouwde mobiliteit in curriculum (bv. 10 ECTS) en collectief groepen studenten uitwisselen levert tal van logistieke voordelen op, maar de effectieve individuele blootstelling aan en onderdompeling in een andere cultuur/land verdwijnt. Schiet je dan niet je kerndoelstelling van internationalisering voorbij?

Hoe kan je personeel (onderwijs & administratief) meer betrekken op internationalisering, wetende dat de meeste collega's met een buitenland-ervaring meer open staan voor het mee realiseren van een internationale ervaring van studenten (ervaren meerwaarde)?

Hoe kan je internationale en interculturele competenties mainstreamen in alle opleidingsonderdelen, zichtbaar maken en formeel waarderen (learning outcomes, ECTS-fiche ...)?

Hoe organiseer je een structureel ingebouwde mobiliteit in het curriculum (bv. 10 ECTS) waarbij een student zelf opleidingsonderdelen opneemt in het buitenland (voor 1000 studenten!) zonder dat je een administratieve tsunami veroorzaakt? Wat met de organisatorische haalbaarheid? Hoe hou je dit financieel haalbaar voor de student (shuttle mobility)?

Hoe kan je internationale ervaring die structureel nu al ingebed is in het curriculum zichtbaar maken in functie van de registratie voor Brains on the Move (bv. SWIP – IP)? Noot: deze opleidingsonderdelen brengen alle studenten naar het buitenland, zijn laagdrempelig, betrokken begeleidende docenten, organisatorisch werkbaar , financieel haalbaar (voor hogeschool én student)

**Hoe kan je internationale mobiliteit aanbieden
wetende dat de Europese academische kalenders,
ECTS-fiches, systeem credits ... niet steeds compatibel
zijn?**

Hoe kan je als opleiding garant blijven staan voor de kwaliteit (learning outcomes) van het diploma als je zoveel studenten moet uitsturen (kwantiteit)? Met een beperkte groep uitgaande studenten kan je met een kleine (lees: overzichtelijke) groep partners samenwerken, maar dit lukt niet meer als je bv. 400 studenten moet uitsturen.

Hoe kan je leerresultaten bij vakspecifieke opleidingsonderdelen zo formuleren dat ze compatibel met buitenlandse leerresultaten, zonder dat dit kwaliteitsverlies met zich meebrengt?